Desta terra foi a voz

Capo 3 · Soa en Mi bemol
Estrofas **C – G – C – G**
Retrouso **F – C – G – C**
Ponte / transición **F – C – F – G**

Estrofa 1
C – G – C – G
Foi meniño de Rianxo,
foi emigrante no mar,
viu chorar os que marchaban
e os que quedaban sen pan.
Quixo curar moitos corpos,
mais non podía mirar
as feridas dunha terra
que ninguén quería vendar.
Cun lapis deu voz ao pobre
e ao mariñeiro do mar,
pois hai silencios tan grandes
que ata fan tremer o chan!
E cando a noite foi longa,
seica o botaron do lar;
coa súa terra na maleta,
non lla puideron quitar.

Pre-retrouso
F – C – F – G
Era noite xa en Rianxo,
cunha lúa de candil;
volveu baixando do barco:
a súa terra, o seu país!

Retrouso
F – C – G – C
Nos debuxos daquel home
hai un pobo por erguer;
cada trazo fai semente,
nosa terra a florecer!
E se preguntades onde,
sen seu lapis esquecer,
el diría que ben xuntos:
xuntos, ceibes, sen ceder!

Estrofa 2
C – G – C – G
Esta terra leva tempo
dando voltas sen chegar;
non lle faltan os camiños,
fáltalle botar a andar!
Viu os tractores na estrada,
viu aldeas feitas chan;
mozos coma os dalgún día,
cunha maleta na man!
Cambiaron barcos por voos,
a estación polo aeroporto;
chámanlle “facer carreira”
a emigrar por pouco ou moito!

Retrouso
Repite o retrouso completo.

Estrofa 3
C – G – C – G
Moita gravata ben posta,
moito coche oficial;
el sacou de novo o lapis:
¿e agora quen vai sachar?
Todos coñecen o rumbo,
todos saben gobernar;
el sacou de novo o lapis
e púxose a debuxar!

Ponte
F – C – F – G
Se hoxe vivise entre nós,
non se había de retirar;
tería tinta nas mans,
mil viñetas pra pintar.
Escribiría na rede,
mais tamén no campo e mar,
porque un “gústame” non chega
se non te ergues do sofá.
E se o medo pecha portas,
coa retranca a traballar:
non hai cadeado tan forte;
pois coa risa, a enferruxar!

Retrouso
Repite o retrouso completo.

Continuación
F – C – G – C
Xuntos, ceibes..... florecer!!!